

'Ik wilde zo graag de nieuwe drummer van Dream Theater worden dat ik mij op een bijna helse manier heb voorbereid'

Hoe ga je om met de partijen van Portnoy? Zet je ze naar je hand of neem je ze letterlijk over?

'De drumpartijen van Mike zijn zo belangrijk voor de gehele compositie, daar moet je niet te veel aan willen veranderen. Vooral van de partijen die hij in al die jaren zelf niet aanpaste, ben ik afgebleven. Alleen de stukken die hij live regelmatig omgooide, heb ik meer op mijn eigen manier aangepakt.

'De stukken voor de nieuwe cd kon ik natuurlijk helemaal zelf invullen. John stuurde mij een aantal demo's, en ik moest die thuis voorzien van partijen. Toen mijn vrouw het resultaat hoorde, dacht ze eerst dat ik ingehouden speelde. Maar je hoeft niet constant als een razende gek over je drumstel te gaan. Juist die benadering heeft altijd in mijn voordeel gewerkt; bij Extreme, bij Steve Vai en nu dus bij Dream Theater. Als ik aanschuij bij een groep muzikanten, luister ik vooral naar wat zij doen. Ik kom niet binnen met een attitude van: hier is Mike Mangini en ik zal jullie wel eens even wat laten zien!'

Petrucci vertelde nog dat hij vooral verrast was door jouw muzikale instinct. Je hoeft je niet voordurend te bewijzen.

'Dat heeft vooral te maken met mijn muzikale opvoeding. Ik leerde drummen met platen van bands als Blood, Sweat & Tears, Led Zeppelin en Chicago. Bij die drummers was drummen een verlengstuk van de muziek. Zo wilde ik mijn drumspel ook laten klinken op het nieuwe Dream Theater-album. Neem bijvoorbeeld een nummer als *This Is The Life*. John wilde na de eerste opnamen nog dat ik het drukker zou spelen, maar al heel snel kwam hij erachter dat mijn minimale benadering perfect werkte voor de song. Mijn instinct klopte dus. Bij veel andere nieuwe nummers ben ik overigens wel volledig los gaan, gewoon omdat die songs erom vroegen.'

Je nieuwe drumkit is indrukwekkend. Heb je hem speciaal samengesteld voor Dream Theater?

'Niet echt. Toen ik nog geblesseerd was, had ik deze drumkit bijna in dezelfde samenstelling al thuis staan. Ik ging er echter vanuit dat ik er nooit mee zou touren, omdat het gewoon te duur is om zo'n gevaarte te vervoeren. Maar bij Dream Theater kan alles, dus nu slepen we hem overal mee naartoe!'

'Er staat niets tussen dat ik niet gebruik. Elk beken hangt er met een reden, zeker nu ik speel met maniakken als Petrucci en Jordan Rudess (toetsenman van Dream Theater; red.). In een song wissel ik bij een bepaalde passage waar we overgaan naar een ander akkoord bewust van bekken. Mijn nieuwe drumkit heeft ook vier bassdrums. Niet voor de show maar voor de dynamiek. Ik heb twee identieke 22" bassdrums nodig omdat ik afwisselend linkshandig en rechtshandig speel. Aan de rechterkant heb ik een kleine 18" bassdrum staan en rechts weer een hele grote van 26". Die variatie van verschillende laagklinkende trommels komt voort uit de klassieke wereld, en ik kan het perfect toepassen in de muziek van Dream Theater.'

Mike Mangini is dus de ideale drummer voor Dream Theater?

'Haha. Nou, we passen goed bij elkaar. Die jongens willen als muzikanten en als band alleen maar beter en beter worden. Ik ben zelf een oefenfreak, maar dat geldt zeker ook voor John, Jordan en bassist John Myung. Voor mij is dit een droom die uitkomt: in de beste symfonische rockgroep van dit moment mogen laten horen wat je allemaal kunt. Ik knijp

mezelf soms in m'n arm, maar besef tegelijkertijd heel goed dat ik niet moet veranderen. Ik ben niet het type om de rockster uit te hangen. Ik ben zelf verzekerd omdat ik elke dag vreselijk hard oefen, maar dat maakt mij nog niet arrogant.' ■

A Dramatic Turn Of Events van Dream Theater komt uit op 9 september • www.mikemangini.com • www.dreamtheater.net

De spullen van Mike Mangini

Bij Dream Theater gebruikt Mangini twee identieke sets, wat betreft de samenstelling. De ene is een Pearl Reference Pure en de tweede set (op de foto) is een Masterworks.

Pearl Masterworks drums

- 22"x16" Birch Masters bassdrum
- 22"x16" Birch Masters bassdrum
- 26"x16" 4 ply birch/2 ply mahogany bassdrum
- 18"x16" 4 ply birch/2 ply mahogany bassdrum
- 16"x16" 2 ply birch/4 ply mahogany floortom
- 12"x9" 4 ply birch/2 ply mahogany tom
- 8"x7" 4 ply birch/2 ply mahogany tom
- 6"x7" 4 ply birch/2 ply mahogany tom
- 10"x8" 4 ply birch/2 ply mahogany tom
- 14"x9" 2 ply birch/4 ply mahogany tom
- 18"x16" 2 ply birch/4 ply mahogany floortom
- 20"x16" Gong Drum Mahogany
- 14"x5 1/2" Maple 20 Ply Reference snaredrum
- 10"x6" Mini snare
- 6"x12" Rocket tom (aluminum)
- 6"x15" Rocket tom (aluminum)
- 6"x18" Rocket tom (aluminum)
- 6"x21" Rocket tom (aluminum)
- 10" Epro pad gemonteerd op een 10" Rhythm Traveler ketel

Zildjian bekkens

- 19" Rezo crash (L)
- 20" A Custom china (L)
- 17" K Dark crash (L)
- 17" Fast crash (R)
- 16" EFX crash (R)

- 19" Z3 china (R)
- 18" Medium A Custom crash (R)
- 18" Oriental op een 14" Trashformer (L)
- 20" Earth ride (L)
- 14" A Custom hihat (L)
- 13" ZBT X-Hat (L)
- 8" K splash (L)
- 10" Oriental Splash Trash op een 13" Oriental op een 10" Trashformer (L)
- 20" Oriental op een 20" Crash Of Doom (R)
- 14" Oriental op een Trashformer (R)
- 20" A Custom ride (R)
- 13" K/Z hihat (R)
- 13" New Beat X-Hat (R)
- 8" ZBT splash op een 12" Oriental op een 10" Trashformer (R)
- 26" Gong (L)

Remo vellen

- bassdrums: clear P3
- toms en floortoms: clear Pinstripe/clear Ambassador
- snaredrums: coated CS Bottom Dot

Verder gebruikt Mangini Pearl hardware met een Icon rack, twee Demon Drive enkele bassdrumpedalen, vier Powershifter Eliminator pedalen (links- en rechtsvoetig), en twee RH2000 Cable hihats. Hij speelt met zijn eigen Zildjian Mike Mangini Signature stokken en de percussie is van Pearl (o.a. tamboerijn, chimes). Ook gebruikt Mangini zes Pearl Epro Tru Trak pads met percussiegeluiden uit de Redbox.

Op z'n plek bij Dream Theater

Mike Mangini

Het nieuws kwam bij de fans van Dream Theater aan als een mokerslag. Drummer Mike Portnoy stapte begin dit jaar uit de band. Maar de tranen lijken snel gedroogd. Reden is het aantrekken van superdrummer Mike Mangini. Hij speelde op weergalozige wijze het binnenkort te verschijnen nieuwe album *A Dramatic Turn Of Events* in en liet deze zomer op verschillende Europese rockfestivals zien dat hij de symfonische rockgroep uit New York zelfs beter lijkt te maken. Slagwerkkant zag Mangini met Dream Theater in actie op Bospop, Weert, en schoof aan voor een goed gesprek.

tekst Jean-Paul Heck

Dat Mangini (48) een geweldenaar is, wisten we al, bijvoorbeeld vanwege zijn getruce spel bij meester gitarist Steve Vai. Maar dat is best een poos geleden en het afgelopen decennium leek Mangini meer actief als docent en clinician dan als livedrummer.

'Dat was een bewuste keuze. Ik nam een vaste baan als docent op het Berklee College in Boston en daarnaast had ik tijd genoeg om clinics te geven. Echt geweldig om te doen en het verdiende goed. Na mijn periode bij Steve Vai lag mijn agenda nagenoeg open, en het was zo gemakkelijk. Ik ging vaak voor een week op reis en die dagen deed ik dan vijf clinics: een vreselijk luxe positie voor een drummer. Kort daarna ontmoette ik mijn vrouw. Twee jaar terug was zij degene die aanvoelde dat het weer tijd werd om in een band te gaan spelen. Ze had gelijk, maar ik moest eerst worden geholpen aan een vervelende knieblesure die ik had overgehouden aan een potje straathockey. In februari 2010 ben ik eraan geopereerd en heb daarna een hele tijd niet kunnen spelen. Ik was eerlijk gezegd

maar net op tijd klaar voor de auditie van Dream Theater.'

Op gevoel

Het verhaal van die auditie is genoeglijk bekend. Dream Theater's label Roadrunner Records maakte er een waar mediaspektakel van door er een driedelige documentaire van te draaien en deze onder de titel *The Spirit Carries On* op Youtube te zetten. Een buitenkansje om te zien hoe het toegaat bij een auditie op dit niveau, met topdrummers als Marco Minneman, Virgil Donati, Thomas Lang, Aquiles Priester, Peter Wildoer, Derek Roddy, en Mangini dus...

Opvallend aan de auditie van Mangini is dat hij zich geen moment inhoudt. In een situatie die voor de meest doorgewinterde topmuzikant nog intimiderend zal zijn – al was het maar vanwege de camera's – lijkt hij volledig op zijn gemak en vertrouwt hij blind op de gouden combinatie techniek, enthousiasme, muzikaliteit.

Net als de andere kandidaatdrummers werd Mangini gebeld door gitarist en bandleider John Petrucci met de vraag of hij wilde auditeren. Op Bospop laat Petrucci ons weten dat het uiteindelijk ging tussen Marco Minnemann en Mangini, en dat de verschillen erg klein waren: 'Beiden passen perfect bij Dream Theater, maar puur op gevoel hebben we ten slotte gekozen voor Mike.'

Zelfvertrouwen of niet. Die driedaagse auditie moet zenuwlopend zijn geweest.

'Terwijl de andere jongens aan het auditeren waren, was ik zeker gespannen. Kom op, Thomas Lang, Virgil Donati, Marco Minnemann... Dat zijn stuk voor stuk giganten, maar ook nog eens vrienden van mij, waarmee ik al jaren optrek tijdens allerlei drumfestivals. Het was dan ook vreemd om elkaar in New York als opponenten tegen te komen. Maar ik wilde zo graag de nieuwe drummer van Dream Theater worden dat ik mij op een bijna helse manier heb voorbereid. Dat was lastig, want ik heb een jong kind thuis en kan dus niet de hele dag gaan zitten drummen. Daarnaast had ik in die periode ook nog een volledige baan als docent en was ik een week voor de auditie nog negen dagen in Zuid-Amerika.

'Maar ik wilde niet dat de jongens ook maar een moment zouden twijfelen dat ik de juiste man op de juiste plaats was, en ik moest dat die dag bewijzen. Dat gevoel is er overigens nog steeds. We zijn nu op tournee en spelen tijdens de soundchecks altijd de nodige stukken. Het blijkt gewoon dat mijn drumstijl perfect aansluit bij de muzikanten van Dream Theater. Ik ben ook echt gek op de drumpartijen die er al lagen.'